

أنت أنت، هل أنت هنا؟

Deutsch

Arabisch

Du hast angefangen!

أنت الذي بدأت

Nein , du

لا أنت

Es war einmal ein blauer Kerl, der lebte friedlich an der Westseite eines Berges , wo die Sonne untergeht

يوماً، كان يعيش شخص أزرق بسلام غرب أحد الجبال حيث تغرب الشمس

Und an der Ostseite, wo die Sonne aufgeht, da lebte ein roter Kerl

وحيث تشرق الشمس من شرق الجبل كان يعيش شخص أحمر

Manchmal redeten die beiden miteinander durch ein Loch im Berg

كان الشخصان يتكلمان أحياناً مع بعضهما من خلال ثقب

Aber gesehen haben sie sich nie

ولكنهما لم يلتقيا أبدا

Eines Abends rief der Blaue Kerl durch das Loch: „siehst du, wie schön das ist? Die Sonne geht unter. Der Tag geht.“

ذات مساء نادى الشخص الأزرق من خلال الثقب.
هل ترى هذا المنظر الجميل الشمس تغرب والنهار يذهب .

„Der Tag geht?“ rief der rote zurück. „Du willst wohl sagen, dass die Nacht kommt, du Schmarrer!“

النهار يذهب، ما هذا الهراء .لابد أن تقول أن الليل يقبل. ياثرثار

„Sag nicht Schmarrer zu mir, du Holzkopf!“ fauchte der Blaue und war so sauer, dass er kaum schlafen konnte.

لاقتل لي ثرثار. أنت ياغبي أنا ثرثار وقلق الأزرق و ظل يتقلب على جنبه وما استطاع أن ينام

Der rote Kerl ärgerte sich auch so sehr, dass er genauso schlecht schlief.

الأحمر قلق وظل يتقلب على جنبه وما استطاع أن ينام

Am nächsten Morgen war der blaue nach einer so schlechten Nacht schrecklich grantig. Er schrie durch das Loch: „Wach auf, Du Dummkopf, die Nacht geht!“

وفي الصباح كان الأزرق كثير القلق ونادا بصوت عالي:قم ياغبي فالليل يذهب

„Erzähl keinen Quatsch, Du Spatzenhirn!“ schrie der rote. „Die Nacht geht doch nicht, der Tag kommt!“ Dann packte er einen Stein und warf ihn über den Berg.

لاقتل هذا الهراء يامغفل فالليل لا يذهب وانما النهار يأتي ويأخذ حجرا ويلقيه عبر الجبل

„Daneben, du fetter Doofsack!“ rief der blaue Kerl und warf einen grösseren Stein zurück.

أنك حتى لاتجيد التصويب . يا حمار يامعتوه ملقيا بالحجر تجاه الاحمر

Er traf auch nicht. „Ätsch, du haarige, langnasige Pfurzpflaume!“ rief der Rote und warf einen Stein, der die Bergspitze abschlug.

لم يصبنى ، يا خزان الغباء والغفلة وسقط الحجر الذى ألقاه على قمة الجبل و كسر ها

„Du bist eine miese Flasche!“ schrie der blaue Kerl und wuchtete einen Brocken, der wieder ein Stück vom Berg brach.

وصرخ الأزرق: بل أنت كبير الحمير والمغفلين ولقى بغضب حجرا كبيرا سقطت على الجبل وكسرت جزءاً آخر منه

„Und du bist ein O-beiniger, labbriger Cornflake!“ brüllte der rote Kerl. Dieses Mal kickte er einen riesigen Felsbrocken

وصرخ الأحمر بل أنت مخزن للقذارة يا حقير ضاربا برجله صخرا كبيرا من صخور الجبل

Im Laufe des Tages wurden die Felsbrocken grösser und grösser und die Schimpfworte schlimmer und schlimmer

وكلما مر الوقت أصبحت قطع الحجارة الملقاة من الجانبين أكبر وأكبر والشتائم أسوأ وأسوأ

Den beiden Kerlen machte das nichts, aber der Berg, der Berg, der war bald in Stücke geschlagen

الكل ما كان يهمهما لكن الجبل تحول من جبل الى كومة من الحجارة

„Du überfressenes, holköpfiges, schielendes Monster!“ schrie der blaue und warf noch einen Riesenbrocken.

وقال الأزرق انت حيوان أهوج مقترس أعمى ملقيا حجرت كبيرا تجاهه

„Du schrumpfhirniger, stinkiger, feiger Pudding!“ schrie der rote Kerl und warf einen noch grösseren Brocken.

وقال الأحمر بل انت كلب قذر جبان ملقيا حجرا أكبر تجاهه

Dieser Brocken zerschmetterte den Rest des Berges, und zum ersten Mal sahen sich die beiden Kerle.

وهشم هذا الحجر ماتبقى من الجبل ليرى كل منهما الآخر لأول مرة

Das geschah gerade, als die Sonne unterging

وكان ذلك لحظة غروب الشمس

„Unglaublich“, sagte der Blaue und liess den Felsbrocken fallen, den er werfen wollte. „Die Nacht kommt. Du hast recht gehabt.“

وقال الأزرق غير معقول ومن دهشته ترك الحجر الكبير الذى كان فى يده ليسقط على الأرض: الليل يقبل كان عندك حق

„Toll“, staunte der Rote und liess seinen Brocken fallen. „Du hast recht, der Tag geht.“

Die beiden Kerle trafen sich in der Mitte der Verwüstung, die sie angerichtet hatten und schauen zu, wie die Nacht kam und der Tag ging.

„Das hat Spass gemacht“, grinste der blaue Kerl. „Ja“, kicherte der rote Kerl. „Nur schade um den Berg.“

وقال الأحمر غير معقول. تاركا هو الآخر الحجر الكبير الذي كان في يده ليسقط على الأرض: لقد كان عندك حق فالنهار يذهب

تقابلا الشابان وسط الخرابة التي أوجدها ، ورأوا من خلالها كيف يذهب النهار ويقبل الليل

ما أجمل هذا المنظر. استهزأ الشاب الأزرق. نعم ضحك الأحمر. لكن يا أسفا على الجبل

Du hast angefangen! Nein, du! von David McKee

முன்பு ஒரு காலத்திலே
ஒரு நீல நிற பெடியன்,
ஒரு மலையின் மேற்குப்
பக்கமாக, சூரியன்
மறையும் இடத்தில்
சந்தோஷமாக சீவித்தார்.

Es war einmal

மேலும் கிழக்குப் பக்கத்தில்,
சூரியன் உதிக்கும் இடத்தில்,
ஒரு சிவப்புப் பெடியன்
சீவித்தார்.

Und an der Ostseite,

சில நேரங்களில் மலையில்
இருக்கும் ஒரு துவாரத்தின்
ஊடாக இரண்டு பெடியன்களும்
ஒருவரோடொருவர்
கதைப்பார்கள்.

Manchmal

ஆனால் அவர்கள் ஒருவரை
ஒருவர் ஒருக்காலும்
பார்க்கவில்லை.

Aber gesehen

ஒருநாள் பின்னேரம் நீலம்
துவாரத்தின் ஊடாக
கூப்பிட்டார்: 'பார்த்தியா நீ,
எவ்வளவு அழகாக அது

Eines Abends

இருக்கிறது? சூரியன்
மறைகிறது. நாள்
முடிந்துவிட்டது.'

'நாள் முடிந்துவிட்டதா?'
சீவப்பு திருப்பி சொன்னார்.
'நீ சொல்ல விரும்புகிறாய்,
இரவு வந்துவிட்டது என்று,
நீ ஒட்டுண்ணி!'
(பிறரை அண்டி வாழ்பவர்.)

Der Tag geht?

'நீ என்னை ஒட்டுண்ணி
என்று சொல்லாதே, நீ
மரமண்டை!' அப்படி நீலம்
சீறிவிட்டு சரியான
கோபத்தில், நல்ல நித்திரை
கொள்ள முடியாமல் இருந்தார்.

Sag nicht

சீவப்புப் பெடியனுக்கும்
அவ்வளவு கோபத்தில்,
அதேமாதிரி நல்ல நித்திரை
கொள்ள முடியாமல் இருந்தது.

Der rote Kerl

இப்படியொரு துன்பமான
இரவுக்குப் பின் அடுத்தநாள்
காலை நீலம் சரியான
கோபமாக இருந்தார். அவர்

Am nächsten

துவாரத்தினூடாக கத்தினார்:
'எழும்பு, நீ மொக்குமண்டை,
(விடிந்துவிட்டது) இரவு
போய்விட்டது!'

'பைத்தியக் கதை
கதைக்காதே, நீ
பட்டாணிமண்டை!' என்று
சீவப்பு கத்தினார். 'இரவு
இன்னும் முடியவில்லை, பகல்
வந்துவிட்டது!' பின் அவர்
ஒரு கல்லை எடுத்து அதை
மலைக்கு மேலாலே எறிந்தார்.

Erzähl keinen

'பக்கத்திலே, நீ தொக்கை
மொக்குச்சாக்கு!' என்று நீலப்
பெடியன் கத்திவிட்டு
அதைவிடப் பெரிய கல்லு
ஒன்றை எடுத்து திருப்பி
எறிந்தார்.

Daneben,

அவரினுடையதும் படவில்லை.
'ஏய், நீ மயிருள்ள, பெரிய
மூக்குள்ள கூடாதபழம்!' என்று
சீவப்பு கத்திவிட்டு ஒரு
கல்லை எடுத்து எறிய, அது
மலை உச்சியை உடைத்தது.

Er traf auch nicht

‘நீ ஒரு கூடாத போத்தல்!’ Du bist eine miese
என்று நீலப் பெடியன்
கத்திவிட்டு ஒரு கல்லை
எடுத்து முழுப்பலத்துடன் எறிய,
அது வந்து திருப்பி மலையின்
ஒரு துண்டை உடைத்தது.

‘அதோடு நீ ஒரு வளைந்த Und du bist
காலுள்ள, நொண்டுகின்ற
கோன்பிளேக்!’ என்று
கூச்சலிட்டார் சீவப்புப் பெடியன்.
இந்த முறை அவர் ஒரு பெரிய
பாறாங்கல்லை உதைந்து
விட்டார்.

அந்த நாளிலே பாறாங்கற்கள் Im Laufe des Tages
பெரிது பெரிதாகிக் கொண்டும்
கூடாத சொற்கள் (வசை மாரி)
மோசம் மோசமாகிக் கொண்டும்
போனன.

அந்த இரண்டு Den beiden Kerlen
பெடியன்களுக்கும
ஒன்றும் நடக்கவில்லை,
ஆனால் அந்த மலை, அது
சீக்கிரமாக துண்டு துண்டாக
உடைந்து விழுந்து விட்டது.

‘நீ அளவுக்கு அதிகமாக
சாப்பிடுகிற, தலைக்குள்ளே
ஒன்றும் இல்லாத, வாக்குக்
கண்ணுள்ள பிசாசு!’ என்று
நீலப் பெடியன் கத்திவிட்டு
இன்னும் ஒரு பெரிய பாறாங்
கல்லை எறிந்தார்.

Du überfressenes,

‘நீ முளை சுருங்கிப்போன,
துர்நாற்றமுள்ள,
பயந்தாங்கொள்ளிப் புடிங்!’
என்று சீவப்புப் பெடியன்
கத்திவிட்டு அதைவிட ஒரு
பெரிய பாறாங்கல்லை எறிந்தார்.

Du schrumpfhirziger,

இந்தப் பாறாங் கல்லு
மிச்ச மலையையும்
தகர்த்ததும், முதல்
முதலாக அந்த இரண்டு
பெடியன்களும் ஒருவரை
ஒருவர் பார்த்தனர்.

Dieser Brocken

சூரியன் மறையும் பொழுது
இது நடந்தது.

Das geschah

‘நம்பமுடியவில்லை’, என்று
நீலம் சொல்லிவிட்டு தான்
எறிய இருந்த கல்லை கீழே

Unglaublich,

போட்டார். 'இரவு வருகிறது.
நீ சரியாக சொன்னாய்.'

'நல்லாயிருக்கிறது', என்று Toll,
சிவப்பு ஆச்சரியத்துடன்
கத்திவிட்டு தனது கல்லையும்
கீழே போட்டார். 'நீ சரியாக
சொன்னாய், நாள் முடிகிறது.'

இந்த இரண்டு பெடியன்களும் Die beiden Kerle
தாங்கள் நாசஞ்செய்த கற்
குவியலின் மத்தியில் சந்தித்து,
உற்சாகமுடன் பார்த்தார்கள்,
எப்படி நாள் போய் இரவு
வந்தது என்று.

'இது நல்ல பகிடியாக Das hat Spass
இருந்தது', என்று நீலப்
பெடியன் பல்லைக்காட்டி
சிரித்தார். 'ஆம்', என்று
சிவப்புப் பெடியனும்
பரிசுமமாக சிரித்தார்.
'ஆனால் மலைதான்
உடைந்துவிட்டது.'